

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

**Projekt założeń projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia
20 sierpnia 2014 r.**

.....
(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub
informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Lwowska 6 lok. 7 00-658 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Lwowska 6 lok. 7 00-658 Warszawa

bchmurzynska@kosmetyczni.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Blanka Chmurzyńska - Brown, Dyrektor Generalny	
2	Ewa Starzyk	
3		
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Stanowisko Polskiego Związku Przemysłu Kosmetycznego do projektu założeń projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 sierpnia 2014 r. w załączniku do niniejszego zgłoszenia.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Stanowisko Polskiego Związku Przemysłu Kosmetycznego do projektu założeń projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 sierpnia 2014 r.	
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Blanka Chmurzyńska - Brown Dyrektor Generalny	08 października 2014	 Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego ul. Lwowska 6 lok. 7 00-658 Warszawa NIP: 526-26-81-819

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Warszawa, 15 września 2014

Postulaty Polskiego Związku Przemysłu Kosmetycznego do Projektu założeń projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

W imieniu Polskiego Związku Przemysłu Kosmetycznego przekazuję stanowisko do przedstawionego przez Ministerstwo Finansów projektu założeń projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 sierpnia 2014 r.

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego jest organizacją skupiającą podmioty prowadzące działalność w branży kosmetycznej. Wśród członków Związku są podmioty zużywające alkohol etylowy (w szczególności częściowo skażony) oraz podmioty prowadzące składy podatkowe. Z tego względu, Związek jest zainteresowany pracami nad projektem założeń do projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Związek w przeszłości wielokrotnie sygnalizował Ministerstwu Finansów problemy sektora kosmetycznego w zakresie użycia alkoholu częściowo skażonego i odpowiednich procedur administracyjnych. Przedstawiony przez Ministerstwo Finansów projekt założeń ma jasno sformułowane cele - uproszczenie przepisów w zakresie podatku akcyzowego oraz zniesienie lub ograniczenie niektórych uciążliwych i zbędnych obowiązków administracyjnych. Jesteśmy przekonani, że przedstawione poniżej postulaty do założeń do projektu ustawy akcyzowej oraz niektórych innych ustaw wpisują się w cele projektu i mogą ułatwić przedsiębiorcom sektora kosmetycznego realizację obowiązków wynikających z ustawy o podatku akcyzowym.

I. Zmiany w zakresie norm dopuszczalnych ubytków

W ocenie Związku, istotnym zmianom powinny ulec zasady ustalania norm dopuszczalnych ubytków, co w przeszłości było sygnalizowane Ministerstwu Finansów jako problem. Szczegółowe zasady związane ze sposobem ustalania ubytków są zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych z dnia 24 lutego 2009 r., tj. z dnia 6 grudnia 2012 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 166, dalej: rozporządzenie w sprawie norm ubytków). Jednakże, zdaniem Związku podstawowe regulacje odnoszące się do kwestii ubytków powinny zostać zmienione przede wszystkim na poziomie ustawy akcyzowej.

a) Ustalanie norm dopuszczalnych ubytków w formie rozporządzenia Ministra Finansów

Postulat

Wprowadzenie obowiązku ustalenia norm dopuszczalnych ubytków obowiązujących z mocy prawa w formie rozporządzenia Ministra Finansów.

Uzasadnienie

Związek w przeszłości kilkakrotnie zwracał uwagę Ministerstwa Finansów, iż obecnie funkcjonujące regulacje akcyzowe i praktyka organów podatkowych w zakresie wydawania decyzji dotyczących ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, w sposób istotny blokują efektywne kształtowanie działalności w zakresie produkcji i dystrybucji wyrobów akcyzowych.

Aktualnie proces wydawania decyzji w sprawie ustalenia norm dopuszczalnych ubytków jest czasochłonny i wysoce zbiurokratyzowany. Jednocześnie, w związku z dużą dozą uznaniowości w

zakresie wydawania decyzji w zakresie norm dopuszczalnych ubytków różne organy podatkowe wydają normy dopuszczalnych ubytków na różnych poziomach.

Związek postuluje, aby normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych zostały określone wprost w drodze rozporządzenia Ministra Finansów. Powstałe ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości norm ustanowionych w stosownym rozporządzeniu Ministra Finansów, powinny podlegać zwolnieniu z podatku akcyzowego. Tego typu rozwiązanie zapewniłoby podatnikom większe bezpieczeństwo prowadzenia działalności, niezależnie od podejścia do kwestii ustalania ubytków danego naczelnika urzędu celnego. Jednocześnie, podobne rozwiązanie występuje już w chwili obecnej w ustawie akcyzowej w przypadku wyrobów węglowych.

Aby wprowadzić powyższe rozwiązanie, zdaniem Związku należy zmienić delegację ustawową z art. 85 ust. 7 ustawy akcyzowej, poprzez wskazanie w tym przepisie, że Minister Finansów ustali normy ubytków wszystkich wyrobów akcyzowych w drodze rozporządzenia. Jednocześnie, w przypadku zmiany tego przepisu, należy usunąć art. 85 ust. 5 i 6. Natomiast odpowiedniej zmianie powinien ulec art. 85 ust. 4 ustawy akcyzowej (poprzez usunięcie w nim odniesienia do maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków).

Ponadto, konieczna jest w ocenie Związku zmiana brzmienia art. 30 ust. 4 ustawy akcyzowej, który powinien stanowić, że zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości:

- 1) określonej w rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które zostało wydane na podstawie art. 30 ust. 4a,
- 2) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie art. 85 ust. 1.

b) Ustanowienie możliwości indywidualnego wystąpienia o wyższe normy ubytków

Postulat

Wprowadzenie możliwości wystąpienia do właściwego naczelnika urzędu celnego z wnioskiem o ustalenie wyższych norm ubytków niż normy ubytków obowiązujące z mocy prawa i określone w rozporządzeniu Ministra Finansów.

Uzasadnienie

Mając na uwadze, że normy dopuszczalnych ubytków mające zastosowanie z mocy prawa i ustanowione w stosownym rozporządzeniu Ministra Finansów w przypadku niektórych podmiotów mogą okazać się zbyt niskie np. w przypadku mniejszych producentów kosmetyków lub mniej zaawansowanych technologicznie. W związku z tym, ze względu na specyfikę działalności tych podmiotów, należy wprowadzić rozwiązanie umożliwiające wystąpienie do właściwego naczelnika urzędu celnego o ustalenie dopuszczalnych norm ubytków w wyższej wysokości. W ocenie Związku, zmiana w tym zakresie może zostać wprowadzona poprzez odpowiednią modyfikację art. 85 ust. 1 ustawy akcyzowej tj. wskazanie w tym przepisie, że na wniosek podmiotu, właściwy naczelnik urzędu celnego może ustanowić wyższe normy ubytków niż wskazane w rozporządzeniu Ministra Finansów. Natomiast art. 85 ust. 2 powinien stanowić, że minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w rozporządzeniu szczegółowy zakres i sposób ustalania wyższych niż powszechnie obowiązujące norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych w przypadku o którym mowa w art. 85 ust. 1.

c) Ustanowienie możliwości zwolnienia od akcyzy ubytków ponadnormatywnych

Postulat

Wprowadzenie możliwości wystąpienia do właściwego naczelnika urzędu celnego o zwolnienie z podatku akcyzowego nadmiernych ubytków wyrobów akcyzowych, które wystąpiły wyjątkowo.

Uzasadnienie

Związek stoi na stanowisku, że należy wprowadzić rozwiązanie umożliwiające zwolnienie z podatku akcyzowego nadmiernych ubytków wyrobów akcyzowych, które wystąpiły wyjątkowo, jeżeli podatnik będzie w stanie wykazać, że powstanie tych ubytków nie stanowiło dopuszczenia do konsumpcji, ale było spowodowane np. właściwościami fizykochemicznymi wyrobów akcyzowych (tzw. ubytki naturalne w przypadku alkoholu etylowego częściowo skażonego).

Wprowadzenie powyższego mechanizmu, będzie zgodne z celem opodatkowania akcyzą, jakim jest opodatkowanie konsumpcji wyrobów akcyzowych. Jednocześnie, taki mechanizm nie powinien prowadzić do nadużyć, gdyż w każdym przypadku ciężar dowodu będzie spoczywał na podatniku, a organ podatkowy będzie mógł zweryfikować czy zwolnienie z opodatkowania akcyzą tych ubytków jest zasadne.

d) Wprowadzenie wyższych norm ubytków w przypadku alkoholu etylowego

Postulat

Ustalenie wyższych norm dopuszczalnych ubytków magazynowych alkoholu etylowego.

Uzasadnienie

Jednym z istotnych problemów dotyczących branży kosmetycznej, jest określenie norm maksymalnych dopuszczalnych ubytków na zbyt niskim poziomie w przypadku alkoholu etylowego. Taka sytuacja powoduje, że praktycznie wszystkie podmioty z branży kosmetycznej, magazynujące i zużywające alkohol etylowy skażony do celów zwolnionych z podatku akcyzowego muszą ponosić koszty opodatkowania ponadnormatywnych ubytków. Jednocześnie, w związku z faktem, iż stawka podatku akcyzowego w przypadku alkoholu etylowego jest bardzo wysoka, konieczność uiszczania podatku akcyzowego od ponadnormatywnych ubytków stanowi istotny koszt po stronie producentów kosmetyków, wpływający na opłacalność prowadzenia przez nich działalności w Polsce.

Zgodnie z podejściem organów podatkowych oraz sądów administracyjnych normy dopuszczalnych ubytków nie mogą być korygowane o błędy wynikające np. z tolerancji wag. Zdaniem Związku instytucja prawa podatkowego, jaką jest norma dopuszczalnych ubytków w swojej konstrukcji powinna uwzględniać dopuszczalne błędy pomiaru urządzeń pomiarów. Z tego powodu maksymalna norma ustanowiona przez Ministra Finansów nie może być niższa, niż normatywnie określony błąd pomiaru legalizowanej wagi. Jak jednak wynika z praktyki podmiotów prowadzących działalność w zakresie alkoholu etylowego nawet maksymalne normy dopuszczalnych ubytków nie uwzględniają właściwości fizykochemicznych alkoholu etylowego oraz dopuszczalnych błędów pomiaru wagi.

Zgodnie z brzmieniem rozporządzenia w sprawie norm ubytków, naturalne ubytki powstające w czasie magazynowania alkoholu etylowego, liczone w stosunku do objętości alkoholu etylowego 100% vol., nie mogą przekroczyć:

1. w czasie przechowywania - 0,0007% od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego; podstawą obliczenia tej sumy są dzienne stany alkoholu etylowego wykazywane w ewidencji magazynowej,
2. przy przyjęciu alkoholu etylowego do magazynu:
 - jeżeli przyjęcia dokonano sposobem wagowym - 0,05% od ilości określonej w dokumencie sprawdzenia i przyjęcia, przeliczonej w oparciu o urzędowe tabele alkoholometryczne na jednostki objętościowe; nie dotyczy to przyjęcia przy zastosowaniu wagi zbiornikowej,
 - jeżeli przyjęcia dokonano sposobem objętościowym - 0,10% ilości ustalonej w cysternie, w której dostarczono alkohol etylowy,

- w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej - 0,025% od ilości przyjętej ustalonej w dziale przyjmującym alkohol etylowy,
3. przy wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu:
- 0,09% od ilości wydanej,
 - w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej - 0,025% od ilości wydanej, ustalonej w dziale odbierającym alkohol etylowy.

Przykład:

W przypadku jednego z członków Związku, w 2013 r. dozwolone ubytki alkoholi etylowych skażonych określone decyzją właściwego naczelnika urzędu celnego wyniosły:

- z tytułu przyjęcia – od ilości przyjętej do magazynu 0,05%,
- z tytułu magazynowania od sumy dziennych pozostałości 0,0007%,
- z tytułu wydania z magazynu – 0,025 % w związku przewodowym przemieszczaniem alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej.

Powyższe normy dopuszczalnych ubytków określone dla tego członka Związku, zostały więc określone w maksymalnej możliwej wysokości wynikającej z rozporządzenia w sprawie ubytków. Pomimo tego, w 2013 r. zostały u tego podmiotu stwierdzone ponadnormatywne ubytki alkoholu etylowego skażonego powstające podczas magazynowania w wysokości ponad 100 % wyższej niż określone dla tego podmiotu dopuszczalne ubytki. Sumaryczne ponadnormatywne ubytki alkoholu etylowego dla wszystkich rodzajów alkoholu etylowego skażonego zużywanego przez ten podmiot, które wystąpiły u tego podmiotu w 2013 r. wyniosły poniżej 2 ton. (co przy całym wolumenie zużycia stanowiło mniej niż 0,5% natomiast maksymalna łączna norma wynosiła 0,3%) Zestawiając tę wartość ze stawką podatku akcyzowego, ten członek Związku będzie zobowiązany uiścić podatek akcyzowy od ponadnormatywnych ubytków w wysokości ponad 100 tys. złotych. Należy podkreślić, że uiszczenie tego podatku akcyzowego nie będzie związane w rzeczywistości z dopuszczeniem do konsumpcji takiego alkoholu etylowego, gdyż powstałe ubytki miały charakter naturalny, a organy podatkowe nie stwierdziły, że nastąpiło dopuszczenie przedmiotowych strat alkoholu etylowego do konsumpcji.

W konsekwencji podatek akcyzowy od ponadnormatywnych ubytków w przypadku branży kosmetycznej jest praktycznie zawsze uiszczany pomimo nie stwierdzenia przez organy podatkowe, że doszło do wyprowadzenia jakiegokolwiek ilości wyrobów poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy i dopuszczenia jej do konsumpcji, jak również pomimo nie stwierdzenia przez organy podatkowe, że doszło do niezgodnego z prawem użycia tych wyrobów.

Tym samym, podmioty z branży kosmetycznej, prowadząc swoją podstawą działalność tj. produkcję kosmetyków i zużywając do tej produkcji alkohol etylowy, ponoszą koszt opodatkowania akcyzą pomimo, że powstałe straty często mają charakter naturalny, a utracony alkohol etylowy nie jest w rzeczywistości konsumowany. Należy podkreślić, że straty naturalne zgodnie z regulacjami unijnymi, nie powinny podlegać opodatkowaniu akcyzą. Konieczność opodatkowania ponadnormatywnych ubytków przez polskich przedsiębiorców prowadzi do zmniejszenia konkurencyjności tych podmiotów względem przedsiębiorców z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, gdzie obowiązują wyższe normy dopuszczalnych ubytków (tak jak np. w Niemczech).

W konsekwencji, również krajowe poziomy dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego powinny zostać określone w wyższej wysokości, tak aby umożliwiły zwolnienie z podatku akcyzowego całości ubytków naturalnych alkoholu etylowego.

Związek postuluje, aby normy dopuszczalnych ubytków magazynowych alkoholu etylowego określone w rozporządzeniu Ministra Finansów i obowiązujące z mocy prawa zostały określone w wysokości minimum 100 % wyższej niż maksymalne normy ubytków alkoholu etylowego powstającego podczas jego magazynowania określone w chwili obecnej w rozporządzeniu w sprawie norm ubytków. Określenie norm ubytków w tej wysokości, powinno umożliwić zwolnienie z podatku akcyzowego ubytków naturalnych powstających u producentów kosmetyków w pełnej wysokości.

II. Likwidacja instytucji norm zużycia

Postulat

Likwidacja instytucji norm zużycia

Uzasadnienie

Istotną barierą w prowadzeniu działalności gospodarczej przez producentów kosmetyków są normy zużycia wyrobów akcyzowych.

Proces uzyskiwania przez przedsiębiorców decyzji odnośnie do dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych jest czasochłonny i wysoce biurokratyzowany. Jednocześnie, nawet w sytuacji ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, podmioty którym takie normy ustalono nie są w stanie w szybki i efektywny sposób dostosować swojej działalności do zmieniającego się otoczenia biznesowego, gdyż wprowadzenie jakichkolwiek zmian np. w procesie produkcji może skutkować przekroczeniem dopuszczalnych norm zużycia i powinno być w zasadzie poprzedzone uzyskaniem nowej decyzji odnośnie do dopuszczalnych norm zużycia. Ponadto, w części przypadków, ze względu na specyfikę procesów produkcyjno-technologicznych nie da się ustalić dopuszczalnych norm zużycia, gdyż każdy indywidualny proces produkcyjny danej partii wyrobów jest zupełnie inny od poprzedniego.

Ponadto, należy wskazać, że przepisy z zakresu dopuszczalnych norm zużycia są dość ogólne. Brak szczegółowych regulacji prawnych powoduje różne interpretacje istniejących przepisów. Część organów podatkowych posiłkuje się przepisami z zakresu dopuszczalnych norm ubytków. Taka sytuacja powoduje, że podmioty, którym muszą zostać ustalone normy dopuszczalnego zużycia prowadzą swoją działalność w niepewnym otoczeniu prawnym.

Jednocześnie, Związek zwraca uwagę, że instytucja norm zużycia budzi wątpliwości co do jej zgodności z regulacjami unijnymi, gdyż w przypadku przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia następuje efektywne opodatkowanie akcyzą tej ilości wyrobów akcyzowych, która przekroczyła normy zużycia, niezależnie od faktu, w jaki sposób została rzeczywiście zużyta ta część wyrobów. W przypadku producentów alkoholu etylowego taka sytuacja może wystąpić w związku ze zużywaniem alkoholu etylowego do produkcji paliw, gdzie przekroczenie dopuszczalnych norm zużycia może powodować powstanie zobowiązania podatkowego w znacznej wysokości, mając na uwadze stawkę podatku akcyzowego od alkoholu etylowego. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. U. L 316 z 31.10.1992, str. 21 ze zm.), państwa członkowskie Unii Europejskiej uprawnione są do ustalenia warunków przyznania zwolnień. Co jednak istotne, nie są uprawnione do zmiany zakresu zastosowania zwolnienia. W konsekwencji, w przypadku stosowania norm zużycia następuje zawężenie zwolnienia, gdyż opodatkowaniu akcyzą podlega ta część zużytych wyrobów na cele zwolnione, która przekroczyła dopuszczalne normy zużycia.

Usunięcie z systemu podatku akcyzowego dopuszczalnych norm zużycia nie będzie miało negatywnego wpływu na możliwość opodatkowania przypadków, gdy wyroby zwolnione z podatku akcyzowego (np. alkohol etylowy) lub wyroby energetyczne opodatkowane stawką zero zł

wykorzystywane są niezgodnie z przeznaczeniem. Zgodnie bowiem z ogólnymi przepisami ustawy akcyzowej, w sytuacji wystąpienia takich zdarzeń wyroby akcyzowe podlegają opodatkowaniu akcyzą (w przypadku zmiany przeznaczenia wyrobów zwolnionych) lub podlegają opodatkowaniu akcyzą z zastosowaniem wyższej stawki akcyzy (w przypadku wyrobów opodatkowanych dotychczas stawką 0). Przepisy ustawy akcyzowej przewidują więc mechanizmy pozwalające na efektywne opodatkowanie przypadków zmiany przeznaczenia wyrobów zwolnionych i wyrobów objętych stawką zero, a więc wyrobów wobec których mają w chwili obecnej zastosowanie normy zużycia.

Natomiast, przypadki gdy następuje opodatkowanie podatkiem akcyzowym na skutek przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, występują w praktyce u podmiotów, które zużywają wyroby akcyzowe zgodnie z ich przeznaczeniem, jednakże w przypadku których wystąpiło większe zużycie niż zazwyczaj np. w związku z produkcją kosmetyków. W konsekwencji, instytucja norm zużycia nie stanowi efektywnego mechanizmu wpływającego na ograniczenie ryzyka nadużyć, a jej zastosowanie powoduje w praktyce opodatkowanie akcyzą u podmiotów, które zużywają wyroby akcyzowe zwolnione lub objęte stawką zero zgodnie z przeznaczeniem.

III. Wydłużenie okresu rozliczania ubytków

Postulat

Wydłużenie z 6 do 9 miesięcy okresu, w ramach którego ubytki będą rozliczane i rozliczanie ich na podstawie faktycznego zużycia.

Uzasadnienie

Z uwagi na specyfikę sektora kosmetycznego, nie wszystkie procesy technologiczne są możliwe do wdrożenia w 6 miesięcy. Ponadto termin 6 miesięcy obejmuje nie tylko fazę wdrożenia produkcyjnego, ale również czas potrzebny na wydanie przez organ stosownej decyzji o dopuszczalnych ubytkach lub normach zużycia. W efekcie zakładając, że ustawowy termin na wydanie w/w decyzji to nawet 2 miesiące, okres rozruchowy, w którym bada się i ustala faktyczne zużycie ulega w rezultacie skróceniu do 4 miesięcy. Jest to czas zdecydowanie niewystarczający przy wdrożeniach nowych produktów.

IV. Doprecyzowanie art. 32 ust. 4 pkt.2 ustawy o podatku akcyzowym

Postulat

Doprecyzowanie art. 32 ust. 4 pkt.2, poprzez uwzględnienie interpretacji Ministra Finansów (Interpretacja ogólna nr AG3/033/26/2013/FLL/6 Ministra finansów z dnia 8 kwietnia 2014 r.) w tekście ustawy o podatku akcyzowym oraz uwzględnienie sektora kosmetycznego w wyłączeniu dotyczącym produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zwolnienia określonego w art. 32 ust. 4 pkt.2 zlikwiduje niepewność prawną, jaka występuje w odniesieniu do etanolu stosowanego w sektorze kosmetycznym.

Doprecyzowanie powinno dotyczyć:

- a) etanolu stosowanego do mycia linii produkcyjnych, o którym mowa w interpretacji ogólnej Ministra Finansów AG3/033/26/2013/FLL/6,
- b) etanolu występującego w surowcach kosmetycznych lub farmaceutycznych wykorzystywanych jako składniki do produkcji kosmetyków.

a) W kwietniu 2014 Ministerstwo Finansów wydało interpretację ogólną wskazującą na zwolnienie z podatku akcyzowego etanolu częściowo skażonego stosowanego w trakcie procesów produkcyjnych

(np. do mycia linii produkcyjnych) w trakcie wytwarzania produktów kosmetycznych i innych (np. środków czystości). Ujęcie ww. interpretacji w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym (w formie ogólnej odpowiedniej dla charakteru aktu - ustawy) zwiększy pewność prawną i ułatwi stosowanie przepisów o podatku akcyzowym zarówno przez przedsiębiorców, jak i organy nadzoru.

b) W sektorze kosmetycznym zdarzają się przypadki wykorzystywania jako składniki surowców farmaceutycznych. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez członków Związku w sektorze farmaceutycznym stosowana jest procedura in situ, która umożliwia skazanie etanolu składnikami receptury w obecności funkcjonariusza organów celnych, w celu uzyskania zwolnienia z podatku akcyzowego. Niektóre surowce farmaceutyczne otrzymywane w taki sposób wykorzystywane są następnie jako składniki kosmetyków. W szczególności są to wyciągi roślinne (ekstrakty etanolowe). Doprecyzowanie powinno polegać na wskazaniu w ustawie o podatku akcyzowym zwolnienia alkoholu etylowego wykorzystywanego jako składnik półproduktów służących do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, pod warunkiem, że z technologicznego punktu widzenia nie jest możliwe wyizolowanie alkoholu etylowego z takich półproduktów. Półprodukty służące do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 4 - 6 ustawy o podatku akcyzowym, powinny podlegać zwolnieniu z akcyzy ze względu na przeznaczenie. Zwracamy jednocześnie uwagę, iż w zakresie produkcji spożywczej obecnie obowiązujące przepisy są znacznie bardziej liberalne niż mające zastosowanie w branży kosmetycznej - zwolnienie określone w art. 32 ust. 4 pkt 3 lit. d) ustawy o podatku akcyzowym obejmuje również napoje alkoholowe wykorzystywane jako składnik półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych o określonej maksymalnej zawartości czystego alkoholu. Etanol występujący w produktach kosmetycznych powinien być również objęty analogicznym zwolnieniem.

V. Redukcja obciążeń biurowatycznych związanych z rozliczaniem zużycia alkoholu skażonego

Postulat

Redukcja liczby prowadzonych dokumentacji, ewidencji i ksiąg związanych z rozliczaniem zużycia alkoholu skażonego.

Uzasadnienie

Obecnie dane zawarte w dokumentacji związanej z rozliczaniem zużycia alkoholu skażonego często ulegają dublowaniu. Przykładem w obrocie alkoholem etylowym jest np. równoległe wystawianie dokumentu WzS wraz z dokumentem dostawy i potwierdzanie odbioru towaru poprzez sporządzanie PzS i zapisy w cytowanym dokumencie dostawy. Podobnie dokumentowany jest ruch w/w towaru. Zużycie wspomnianego alkoholu odnotowuje się bowiem zarówno w księdze obrotu alkoholem jak i ewidencji zużycia. Te biurowatyczne czynności powielają dane i wymagają dodatkowego, nieuzasadnionego nakładu pracy.

VI. Zniesienie obowiązku przyjmowania alkoholu etylowego w asyście funkcjonariusza celnego.

Postulat

Zniesienie obowiązku przyjmowania alkoholu etylowego w asyście funkcjonariusza celnego.

Uzasadnienie

W przypadku alkoholu skażonego zwolnionego z akcyzy z uwagi na przeznaczenie, którego wysyłka odbywa się ze składu podatkowego i została zaopatrzona w protokół skazania, obecność w/w przedstawiciela służb celnych jest zbędna, gdyż nie występuje ryzyko podatkowe. Przebieg tej procedury jest bowiem zabezpieczony w inny sposób (skazanie, potwierdzenie odbioru w dokumencie dostawy, wprowadzenie danych do ewidencji i ksiąg). Wspomniana asysta (nadzór)

wymaga jednocześnie dostosowania się do godzin pracy urzędu celnego, co wydaje się być anachroniczne i w wielu przypadkach utrudnia funkcjonowanie zakładu produkcyjnego.

VII. Realizacja dostaw wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo w oparciu o dokumenty handlowe

Postulat

Odstąpienie od wymogu, aby dostawy wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo poza procedurą zawieszono poboru akcyzy były realizowane wyłącznie w oparciu o dokument UDT.

Uzasadnienie

Wyegzekwowanie od dostawców zagranicznych w/w obowiązku często jest utrudnione a nawet niemożliwe. Na powyższe nie ma wpływu odbiorca w kraju, który w takiej sytuacji powinien mieć możliwość opodatkowania w/w dostaw na podstawie dokumentów handlowych. Podobne rozwiązania funkcjonują w art.40 ust. 6 i 41 ust.4 ustawy w odniesieniu do wyrobów innych niż wymienione w zał. nr. 2.

Blanka Chmurzyńska - Brown
Dyrektor Generalny